ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 524 Τιμᾶται λεπτὰ 10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. 40, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΑΦΝΙ

Οὐδὲν ὄνομα ἐκ τῶν μεγάλων τοῦ Γένους εὐεργετῶν, οἵτινες ἀφῆκαν τιμαλφὲς καὶ ἄσβεστον τὸ ὄνομά των ἐπὶ τῆς προμετωπίδος μαρμαροκτίστου τινὸς φιλανθρωπικοῦ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ οἰκοδομήματος, ἢ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον εὐηργέτησαν τὴν πατρίδα, οὐδὲν, οὐδὲ τοῦ Χαδζηκώστα, οὐδὲ τοῦ Βαρβάκη, οὐδὲ τῶν Ζωσιμάδων, ἠξιώθη τόσης δημοτικότητος ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδὲ ἐγνώσθη καὶ ἀπεμνημονεύθη οὕτως εὐχερῶς, ὅσῳ τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοτίμου καὶ ἀειμνήστου Χίου Ζωρζῆ Δρομοκαΐτου. Καὶ ἐνῷ οἱ ἀοίδιμοι ἐκεῖνοι μετὰ κόπου ἔδρεψαν τοὺς καρποὺς τῆς φιλογενείας των, διότι πᾶσα εὐτυχία, πᾶσα δηλονότι πλήρωσις ἰδανικοῦ, εἶνε, κατὰ τὸν ποιητὴν, καρπὸς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δρέψῃ τις διὰ νὰ τὸν ἔχῃ, ἐνῷ οἱ ἀοίδιμοι ἐκεῖνοι ὀλίγῳ κατ' ὀλίγον, τελεσθέντων πλέον τῶν καλλιμαρμάρων αὐτῶν κληροδοτημάτων καὶ λειτουργούντων ἐν ἀναμφηρίστῳ ἐπιτυχίᾳ τὴν ὑψηλὴν λειτουργίαν των, κατώρθωσαν νὰ ἐγγράψωσι χρυσᾶ τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ νὰ καταστήσωσι ταῦτα σύνθημα τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τῶν χειλέων τῶν πολλῶν, ὁ εὐδαίμων οὗτος ἐν τῇ φιλογενείᾳ του Δρομοκαΐτης, μὲ μίαν ἁπλῆν ἀνακοίνωσιν ἀνεγέρσεως Φρενοκομείου, τοῦ μέλλοντος εὐεργέτημα μέχρι τοῦδε, τόσῳ παροιμιῶδες κατέστησε τὸ ὄνομά του παρ' ἡμῖν καὶ τόσῳ ζωηρὰν τὴν μνήμην του, ὅσῳ δὲν κατώρθωσε τοῦτο σύμπασα ἡ ἀθλητικὴ ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐργασία, ἐν ᾗ κατέτριψε τὴν ζωήν του ὁ μέγας συμπολίτης του, ὁ Κοραῆς μας. Μόλις ἀνεγράφη ἡ εἴδησις ὅτι ὁ Δρομοκαΐτης κατέλιπεν ἐν τῇ διαθήκῃ του χρήματα πρὸς ἀνέγερσιν τοιούτου ἐνδιαιτήματος, καὶ τὸ ὄνομά του ἐνεχαράσσετο οὐχὶ ἐπὶ στήλης ἀλλ' ἐπὶ πάσης σκέψεως, περιήρχετο καὶ δρόμους καὶ οἰκίας, ἀπησχόλει τὸ πνεῦμα, ἐζωογόνει τὸν γέλωτα, ἐπλούτιζε τὴν φαιδρὰν δημοσιογραφίαν καὶ τὰς ὁμοιοκαταληξίας τοῦ Σουρῆ, ἀνέτελλεν ἐπὶ παντὸς χείλους ὡς χαιρετισμὸς ἡμέρας, ὡς χαιρετισμὸς νυκτὸς, ὡς σκῶμμα, ὡς οἶκτος, ὡς ὕβρις, ὡς θωπεία. Καὶ παραδόξως, ἐνῷ ἡ Ἀκαδημία, τόσον ὡραία καὶ στεῖρα φεῦ! ἐν τῇ ἀειπαρθενίᾳ της, δὲν εἶνε ἐλπὶς νὰ ἀποκαλῆται διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρωνός της, ἐνῷ τὸ Πολυτεχνεῖον κανεὶς δὲν τὸ λέγει *Στουρνάρειον*, καὶ μόλις ἀκούομεν *Βαρβάκειον* καὶ *Ἀρσάκειον*, ἡ λέξις *φρενοκομεῖον* ὡς τάχιστα διεγράφετο ἀπὸ τοῦ λεξικοῦ, ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς λέξεως *Δρομοκαΐτης*, ἀπαράλλακτα ὡς εἶνε γνωστὸ; πολλάκις ὁ υἱὸς καὶ ἀποκαλεῖται, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ ἐπωνύμου, διὰ τοῦ κυρίου ὀνόματος τοῦ πατρός. Καὶ ἠκούετε πάντοτε καὶ ἀπὸ παντοῦ:

— Εἶσαι γιὰ τοῦ Δρομοκαΐτη!... Θὰ σὲ δηλώσω 'ς τοῦ Δρομοκαΐτη!... Δρομοκαΐτη ποῦ χρειάζεται!...

Παράδοξος ἀθανασία, τὴν ὁποίαν, ἂν ἤμην ὁμογενὴς, δὲν θὰ ἐζήλευα τόσον, μὰ τὴν φρόνησιν!

***

Καὶ πόθεν ἤδη ὁ τρυφερὸς οὗτος σύνδεσμος μεταξὺ ἑνὸς ὀνόματος, καὶ ὁλοκλήρου λαοῦ; πόθεν ἡ ὀρεκτικὴ δημοτικότης αὕτη, τῆς ὁποίας κατόρθωσε νὰ ἀπολαύσῃ, ἀνατέλλον τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπὶ τῶν χειλέων μας μὲ τὴν ἔνστικτον ἐκείνην εὐκολίαν, δι' ἧς μᾶς ἔρχονται εἰς ταῖς κουβένταις μας αἱ παροιμιωδέστεραι φράσεις; Προέρχεται αὕτη ἐκ τῆς ἐκπλήξεως τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ἡ εἴδησις περὶ τοιαύτης τόσον ἀπροσδοκήτου διαθέσεως πλούτου, ἐκπλήξεως, βαθέως ἐγχαραχθείσης ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου μας μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ παράγοντος αὐτὴν, προέρχεται ἐκ τῆς ἀκράτου φαιδρότητος, τὴν ὁποίαν μᾶς διέχυσεν ἡ ἱλαροτραγικὴ ἐφαρμογὴ τῆς χιώτικης φιλογενείας, φαιδρότητος, συρούσης ἡμᾶς ὑπὸ εὐγνωμοσύνης εἰς αἰωνίαν μνήμην τοῦ ἀνδρὸς, προέρχεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ διαφέροντος τὸ ὁποῖον γενικῶς προξενεῖ ἡ φρενοβλάβεια, ἱερῶς ἐπεκταθέντος καὶ μέχρι τοῦ περὶ αὐτῆς προνοήσαντος; Εἶνε ἡ δημοτικότης αὕτη χλευασμὸς, τιμὴ, σάτυρα, ἐνθουσιασμὸς, τί εἶνε; Ἐπιτρέπεται τέλος νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡ βαθυτάτη ἐντύπωσις τῆς ἀγγελθείσης ἐπιχειρήσεως προέρχεται ἐκ τοῦ πανελληνίου χαρακτῆρος, ὃν αὕτη φέρει, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μερικότητα τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπὸ τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ἢ ἐκ τοῦ σεπτοῦ συναισθήματος τῆς χάριτος, ἣν πᾶς ἕλλην ὤφειλε καὶ πρὸ τῆς ἰδέας αὐτῆς ἀκόμη, ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς ἀορίστου καὶ μυστηριώδους, ἀλλ' ἰσχυρᾶς συμπαθείας, ἥτις μᾶς ἕλκει πρὸς ὅ,τι ἐξ ἅπαντος μίαν ἡμέραν θὰ χρησιμεύσῃ, θὰ μᾶς εὐεργετήσῃ ὅλους;

Παραθέτω μόνον ἁπλῶς τὰ ζητήματα ταῦτα, ὡς ἐν συμποσίῳ τὰς ἀλαβαστρίνους ἐκείνας ἀνθοδόχους καὶ τὰ ἄλλα τῆς πολυτελείας κοσμήματα, χωρὶς νὰ ἐπιμείνω περισσότερον ἐπ' αὐτῶν, πεπεισμένος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι κανεὶς βέβαια δὲν θὰ ἔχῃ ὑπομονὴν οὐδὲ γενναιότητα νὰ μᾶς ἀπαν-

τήσῃ, καὶ πρὸ παντὸς γινώσκων ὅτι εἶνε ἐπικίνδυνοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τῶν κυνικῶν καυμάτων τοιοῦτοι σταθμοί.

Δὲν ἔφερα τὸν λόγον περὶ Δρομοκαΐτου εἰμὴ διὰ νὰ ἀναφέρω ἐν παρόδῳ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς βουλῆς, τὴν τόσῳ γόνιμον εἰς ἐπισόδια ἐφ' ὧν ἀνάγκη ἦτο νὰ κατέλθῃ ἀρωγὸς ἡ προστάτις σκιὰ τοῦ Δρομοκαΐτου, ψηφισθέντος ἐν μέσῳ ἱλαρότητος καὶ λογοπαιγνίων τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ φρενοκομείου μας, δὲν ἀπέμενε πλέον ἢ ἡ ἀνεύρεσις ἀφ' ἑνὸς καταλλήλου τοιούτου γηπέδου, ἀφ' ἑτέρου ὁ ὡς ἐν φυτωρίῳ ἐγκεντρισμὸς καὶ προπαρασκευὴ θαλερῶν δενδρυλλίων ἐκ τοῦ μεγάλου φυτικοῦ βασιλείου τῆς τρέλλας, ἅτινα ἐν δέοντι χρόνῳ ν' ἀποτελέσωσι τὸ στοιχειῶδες κεφάλαιον τοῦ μετ' οὐ πολὺ ἀνεγερθησομένου φιλανθρωπικοῦ καταστήματος. Καὶ ὁ μὲν κατάλληλος τόπος νομίζω ὅτι ἐξελέχθη μετὰ πολλὰς σκέψεις ἐκεῖ παρὰ τὸ Δαφνί, ἐκεῖ πέραν δὲ συνεστάθη ἀπό τινος καὶ αὐτὸ τὸ φυτώριον ἐντὸς αὐτῆς τῆς μονῆς τοῦ Δαφνίου, ἥτις ἔμαρτο, μετὰ τὴν ὑποκρισίαν τὴν κρυπτομένην ἀσφαλέστατα ὑπὸ τὸ εὐρὺ καὶ πολύπτυχον ράσον, νὰ φιλοξενήσῃ τὴν μανίαν, τὴν ἀποκαλυπτομένην ἀφελέστατα εἰς τὰ ὄμματα πάντων διὰ τοῦ ἀπ' ἐπάνω της πετάγματος καὶ τοῦ ἐλαχίστου ράκους, ὅπερ ἠδύνατο νὰ τὴν μισοκαλύπτῃ.

* * *

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ κύτταρον τοῦ μέλλοντος ἀνακτόρου τῆς ἑλληνικῆς φρενοβλαβείας ἐπισκεφθεῖσα μίαν ὡραίαν δείλην ἡ σύνταξις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀνέθηκεν εἰς ἐμὲ τὴν ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ περισυναγωγὴν τῶν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐντυπώσεών της εἰς δύο τρεῖς στήλας τοῦ φύλλου· ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο τυχαίως ὅλως, καὶ οὐδεὶς λόγος εἰδικότητος ἢ ἄλλη τις αἰτία μὲ περιέβαλε διὰ τῆς τιμητικῆς ταύτης ὑποχρεώσεως· ὀφείλω νὰ τὸ ἀναγράψω διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον. Ἐκδρομὴ μέχρι Δαφνίου, ἀποτινάσουσα τὸν ἀθηναϊκὸν κονιορτὸν καὶ τὴν πλῆξιν, ὑπὸ τὰ εὔδροσα καταφύγια τῆς πευκομανοῦς βλαστήσεως τοῦ δάσους καὶ τὰς σκιερὰς καμπυλότητας τῶν λόφων καὶ τὴν μαγείαν τοῦ ὁρίζοντος, περιλαμβάνοντος ἐντὸς τῶν τεσσάρων αὐτοῦ σημείων καὶ θάλασσαν καὶ ὄρη καὶ λοφίσκους καὶ Ἀθήνας καὶ ἀρχαιότητας καὶ ἥλιον δύοντα καὶ σελήνην ἀνατέλλουσαν καὶ πάντας τοὺς ποικίλους χρωματισμοὺς τῆς φύσεως, ἐδῶ τὸ πράσινον μὲ ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀποχρώσεις, ἐκεῖ τὸ μελανόφαιον, πέραν τὸ ρόδινον, ἀδάμαντας, χρυσίον καὶ ἄργυρον, ἐκδρομὴ τοιαύτη δὲν εἶνε δυσάρεστος. Ταύτης δὲ συντελεσθείσης, οὐδόλως εἶνε ἀνωφελὴς, καὶ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος ἐπιβάλλεται, συνοπτική τις ἐπιθεώρησις τῆς ἐντὸς τῶν κελλίων ἐκείνων διαίτης τῶν δυστυχῶν ὑπάρξεων, τὰς ὁποίας ἡ πρόνοια τῆς πολιτείας, μέχρις ὁριστικωτέρων μέτρων, ἐκλέξασα διὰ τῆς ἀλανθάστου αὐτῆς, ὡς φρονεῖ παρατηρητικότητος, ἀπεχώρησε τῆς κοινωνίας, καὶ τόσων, τίς οἶδε, συναδέλφων περὶ ὧν ἡ φρενολογία δὲν προνοεῖ ἀκόμη, καὶ ἀπεμόνωσεν ἐκεῖ ἐν μέσῳ φύσεως ὡραίας, ὡς ἂν ἦσαν ποιηταὶ ἢ ἀτυχεῖς ἐρασταί. Πῶς νὰ περνοῦν ἐκεῖ μέσα; ὁ δάκτυλος, ὁ πρὸ αὐτῶν τεινόμενος τοὺς καθοδηγεῖ ἢ τοὺς ἀπειλεῖ; Οἱ ἀναλαβόντες τὴν περὶ ἐκείνων μέριμναν δικαιοῦσι τὴν ἀτυχίαν των, ἢ ἐκδικοῦνται παντοιοτρόπως ἐπ' ἐκείνων τὸ ἄχαρι ἔργον, ὅπερ πρὸς πορισμὸν τοῦ ἄρτου των ἀνέλαβον; Τί δουλεύει ἐκεῖ μέσα; ἡ συνταγὴ ἢ τὸ καμτσίκι; ὁ ζωμὸς ἢ ὁ πνιγμός; τοὺς καθιστῶσιν ἀρνία ἢ θηρία; τοὺς καθαρίζουν ἢ τούς... *καθαρίζουν*; —ἡ λέξις ἐκ τοῦ *Κάνθαρος*.—Διότι εἶνε ὅλα πιθανὰ καὶ πρέπει ὅλα νὰ τὰ ὑποθέτωμεν. Καὶ τί δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον αἰσχροκερδείας ἢ ἐξασκήσεως θηριωδίας, ἀπὸ τῶν εὐφημοτέρων ἱδρυμάτων μέχρι τῶν καταφυγίων τῆς ἀνωνυμωτέρας οἰκτρότητος; Ἀπεκαλύφθησαν νοσηλευτήρια εὐλογιώντων ὡς κολαστήρια, ἐψιθυρίσθησαν εὐαγῆ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ὡς θέατρα χονδρῶν σκανδάλων καὶ σκηνῶν ἀξίων καπηλείου, ὑπεδείχθησαν ἱερατικαὶ σχολαὶ ὡς ἑστίαι ἀνιέρων πράξεων, ἐθεωρήθησαν σχολεῖα ὡς θυσιαστήρια. Καὶ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀμείλικτον ἡγεμονικότητα δι' ἧς ἀγαπᾷ ὁ Ρωμηὸς νὰ ἐξασκῇ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ λειτούργημα, ἀπὸ τῶν ραπισμάτων τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς πᾶσαν ἀπέναντι τῆς παλάμης αὐτοῦ παρειὰν μέχρι τῶν λακτισμάτων τοῦ ἐσχάτου κλητῆρος πρὸς τὸν μικροσκοπικώτερον λοῦστρον, τί παράδοξον ἂν καὶ ὁ νεαρὸς οὗτος συνοικισμὸς τῆς ἐπισήμως ἀναγνωρισθείσης Ἀθηναϊκῆς τρέλλας γενῇ ἀφορμὴ πρὸς ἡδονικωτάτην ἐξάσκησιν ἀγρίων ὁρμεμφύτων;

Καὶ ἔπειτα δεύτερος λόγος, παρορμῶν ἡμᾶς νὰ ρίψωμεν τὰ βλέμματά μας ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἐκείνου, ἦτον ὁ πόθος μας νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες μὰ τὴν τρέλλαν, ἐνδιαφέρονται διὰ τοὺς τρελλούς των. Αἱ Ἀθῆναι τοὺς ἀγαπῶσι τοὺς τρελλούς των. Καὶ ἀπόδειξις πόσον ἐν αὐταῖς ἐδοξάσθη ὁ Δὲ Κάστρος, καὶ πόσοι ἄλλοι καὶ ἄλλοι εὐδαιμονοῦσιν. Αἱ Ἀθῆναι τοὺς θέλουν τοὺς τρελλούς των. Τοὺς θέλουν εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὸ τραπέζι, εἰς τὰς βουλάς των. Καὶ ἔπειτα νὰ μάθουν ἔξαφνα ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐξωστράκισεν εἰς τὸ Δαφνί! Αἱ Ἀθῆναι χωρὶς τῶν τρελλῶν των εἶνε ὅ,τι κιψέλη χωρὶς μελισσῶν. Συγχρόνως διεδίδετο ὅτι ὡς ἡ πρώτη καταβολὴ τοῦ κεφαλαίου, ἀπήχθησαν ἐκεῖ ὁ πρίγγιψ Ἀθερινόπουλος, ὁ Πόλεμος, ὁ ἐρατεινότατος Παυλάκης, Κώστας ὁ ῥήτορας καὶ ἄλλοι· συγχρόνως καὶ ἄλλωνΚυριῶν καὶ Κυρίων ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπουσία διήγειρεν ὑπονοίας... Καὶ αἱ Ἀθῆναι ἐπεθύμουν νὰ πληροφορηθοῦν διὰ τοὺς τρελλούς των. Καὶ ἡμεῖς μετὰ προθυμίας ἐδράμομεν πρὸς τοῦτο, φροντίσαντες ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἐφοδιασθῶμεν μὲ χειρόγραφον ἄδειαν ἐκ τῆς Νομαρχίας.

* * *

Ὁμολογῶ ὅτι μὴ εὐτυχήσας ἀκόμη οὐδὲ τὸ τῆς Κερκύρας ἄσυλον νὰ ἐπισκεφθῶ, οὐδὲ καὶ αὐτῆς τῆς Τήνου τὴν πανήγυριν νὰ γνωρίσω,—φόροι τοὺς ὁποίους δὲν δυσαρεστοῦμαι βέβαια μὴ ἀποτίσας εἰσέτι,—ἠσθάνθην κάποιαν ἀνησυχίαν, μόλις ὑπερβᾶς τὴν θύραν τοῦ περιβόλου τῆς μονῆς, ἀνοιχθεῖσαν ἐνώπιόν μας ἅμα τῇ ὄψει τῆς Νομαρχιακῆς ἐντολῆς· ἀνησυχίαν, ὡς ἐκ τῆς ἀήθους ὁπωσδήποτε ἀτμοσφαίρας, τὴν ὁποίαν μετ' ὀλίγον θὰ ἀνέπνεον, καὶ ὡς ἐκ τῆς φροντίδος τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ καταβάλω—νομίζω δὲ καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ—ὅπως ἐνδυθῶ, χάριν εὐχερεστέρας διακρίσεως καὶ ἐπιδείξεως, οἱονεὶ τὴν *μεγάλην στολὴν* τῆς φρονήσεως... Διότι πῶς ἀλλέως ἠδυνάμην νὰ ἐξασφαλίσω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀνοικτὴν τὴν θύραν καὶ διὰ τὴν ἔξοδον; ἤρκει λήθη τις ἑαυτοῦ, μία ὑπὲρ τὸ δέον παρατεινομένη ἀφαίρεσις, εἷς ἀσυλλόγιστος λόγος, εἷς γέλως ἀκατάλληλος, μία χειρονομία, καὶ... εὐτυχῶς ἦτο ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν συνεισερχόμενος καὶ ὁ ἰατρὸς τοῦ προχείρου αὐτοῦ φρενοκομείου, πρόχειρος κι' ἐκεῖνος, ὁ κ. Γούζαρης.

Ὁ κ. Γούζαρης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐξωτερικόν του εἶνε σωστὸς τύπος ἰατροῦ κατ' ἐξοχὴν ψυχιάτρου. Μικρὸς τὸ ἀνάστημα, μὲ τὴν μαύρην του ρεδιγκόταν, τὸν ὑψηλόν του πῖλον ἐν δοκτορικῇ ἀμελείᾳ τεθειμένον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,

ὑπεράνω τοῦ μετώπου, τηρῶν ἄσβεστον ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ τῆς ὅλης μορφῆς πολυεῖδμον μειδίαμα, μειλιχίως ἀποτείνων τὸν λόγον καὶ τρέφων φαβορίτας ἐν ἐπιμελείᾳ περικεκομμένας, μοῦ ἐνθυμίζει τοὺς ἀγαθοὺς καὶ εὐεργετικοὺς ἐκείνους Ἀσκληπιάδας, οἵτινες παίζουν τόσον ρόλον εἰς τὰ μυθιστορήματα ὑπὸ τὸ ὄνομα πρὸ πάντων ὁ *ἰατρὸς τοῦ χωρίου*, διότι ἐκλέγουσι στενὰς περιφερείας διὰ νὰ ἦνε εὐρεῖα ἡ δικαιοδοσία των. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπά, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω τὴν εἰδικὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἀνδρὸς περὶ τὴν φρενολογίαν, ἡ ὁποία, νομίζω, ὅτι ὁπωσδήποτε ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ὁμάδα ἐκείνην τῶν προσωρινῶς ἐκεῖ ἀπομονωθέντων, δεκαεπτὰ περίπου τὸν ἀριθμόν. Ἅπαντες οὗτοι, κατὰ διαφόρους μᾶλλον ἢ ἧττον διαπρεπεῖς βαθμούς, ἀνήκουσιν εἰς τὴν *ἐλαφρὰν φιλολογίαν* τῆς παραφροσύνης· τῶν πλείστων πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τίς ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου των διὰ νὰ ἀνεύρῃ τὴν τρέλλαν των· εἶνε νήπια ταύτης, δὲν εἶνε γίγαντες· βατταρίζουσι, δὲν ῥητορεύουν. Οἱ πλεῖστοι κινοῦσιν ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν φαιδρότητα, ὀλίγιστοι τὸν ἔλεον.

Ὁ εἰσερχόμενος εὑρίσκεται ἐντὸς ἐκτεταμένης καὶ ὑψηλῆς μάνδρας. Ἀκριβῶς ἀπέναντί του, πρὸς τὸ βάθος τοῦ περιβόλου, παρατάσσονται ἓξ ἢ ἑπτὰ κελλία μὲ καινουργεῖς θύρας, φερούσας ἑκάστη σιδηρᾶν ῥάβδον ὁριζοντίως τοποθετημένην, καὶ κιγκλιδωτὰ θυρίδια· ἐκεῖ εἶνε τὰ οἰκήματα τῶν τρελλῶν, ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ εἷς τοποθετημένων μέσα. Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα, πρὸς τὸ μέρος τῆς θυρᾶς, ἐξ ὧν τρία εἰς τὸ ἀνώγεων φιλοξενοῦσι τὰς τρεῖς Ἐριννύας—παρ' ὀλίγον νὰ εἴπω Χάριτας—τῆς τρέλλας, τρεῖς ἀθλίας ὑπάρξεις διατρεχούσας τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν τῆς νόσου, ἀνηκούσας δὲ καὶ τὰς τρεῖς εἰς τὸ ὡραῖον φεῦ! φύλον. Τὰ ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ κελλία χρησιμεύουσιν ὡς μαγειρεῖα καὶ οἰκήματα τοῦ προσωπικοῦ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν διαφαίνεται ὕπερθεν τοῦ τείχους τοῦ περιβόλου μεγαλοπρεπὲς τμῆμα ἐκ τοῦ πευκοπληθοῦς δάσους τῶν περὶ τὸ Δαφνὶ λόφων· δεξιὰ ἀνυψοῦται ἡ ἐκκλησία μὲ τὴν ἠρειπωμένην ὄψιν καὶ τὸν πολύπλοκον βυζαντινὸν ρυθμόν της. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περιβόλου πηγάδι, καὶ πέριξ αὐτοῦ καὶ πέραν ποικίλλουσι τὸ εὖρος τῆς πλατείας ἀγριομουρταῖς καὶ ἄλλα τινὰ καλλίκια δένδρα. Ἐπιστάτης εἶνε διωρισμένος ὁ κ. Μῆλας, ἀρχαῖος ἀξιωματικὸς ἀπωλέσας τὸν βαθμόν του, ἕνεκα ἐξυπηρετήσεως πολιτικῶν συμφερόντων, θῦμα τῆς ἀθλίας καταστάσεώς μας, ἀφοῦ δ' εἰς μάτην ἱκέτευσεν ἐπὶ συνεχεῖς περιόδους διὰ τῆς ἀναφορᾶς του τὴν βουλὴν, ἄνευ ἀπαντήσεως νὰ προνοήσῃ περὶ αὐτοῦ, καταστὰς ἤδη ἀντιλήπτωρ φρενολήπτων, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ἴσως πόσον μεγάλως ἠσκήθη ἐν τῇ ὑπομονῇ.

Πρὶν ἀκόμη εἰσέλθωμεν, ὀξεῖαι καὶ ρυθμικαὶ κραυγαί, προερχόμεναι ἀφ' ἑνὸς τῶν ὑψηλῶν κελλίων, ὡσεὶ παιδίου, ἀποστηθίζοντος μεγαλοφώνως καὶ παπαγαλιστὶ τὸ μάθημά του, πλήττουσι τὰς ἀκοάς μας· εἶνε μιᾶς ἐκ τῶν ἐκεῖ Μανάδων. Εἰσερχόμεθα, καὶ σπεύδουσιν οἱ ἐν τῇ πλατείᾳ περιδιαβάζοντες νὰ μᾶς ὑποδεχθῶσι. Φέρουσιν ὁμοιόμορφον ἐνδυμασίαν ἐκ λινάτσας, μερικῶν εἰς πολλὰ μέρη εἶνε σχισμένη. Μᾶς ὑποδέχονται, οἱ μὲν δι' ἀκαταλήπτων φράσεων, οἱ δὲ ὡς κυνάρια ἀκολουθοῦντες ἡμᾶς, ἄλλοι ψελλίζοντες, καὶ ἄλλοι βοῶντες, ἐδῶ γελῶντες, ἐκεῖ βλασφημοῦντες, πάντες ὅμως εἰς ἓν συναντώμενοι: εἰς τὸ νὰ τείνωσι πρὸς ἡμᾶς τὴν παλάμην ζητοῦντες πεντάραν· καὶ τοῦτο ἐξακολουθεῖ ἐκτελούμενον μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς μας ὑφ' ὅλων τῶν βαθμοφόρων τῆς τρέλλας, ἀπὸ τοῦ ἀπαλωτέρου μέχρι τοῦ μᾶλλον μανιώδους:

Χαῖρε μόνη των χαρά,
παντοδύναμε παρᾶ!

Γραῖδιον, ἀκαταπαύστως μουρμουρίζον ἐλεημοσύνην, μᾶς καταδιώκει μὲ τὰς δύο ὀλογύμνους κνήμας του. Χαριέστατα μᾶς διασκεδάζει διὰ τῆς χορευτικῆς καὶ ποικιλοσχήμου αὐτοῦ γοργότητος μαϊμουδίσιο γεροντάκι. Εἶνε ζωσμένος μὲ σχοινί· ἀπὸ τὸ σχοινὶ κρέμαται σπάγος, καὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ σπάγου κομβολόγι. Τὸ γεροντάκι τριχλίζει, πηδᾷ, γυρίζει, χαριεντίζεται, συσπειροῦται, διαστέλλεται, ἐκβάλλει περιχαρεῖς κραυγὰς καραγκιόζη. Ἰδοὺ καὶ εἷς στίχος, ἐν θριάμβῳ ἐκφωνηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ τιμῶν τὴν καλαισθησίαν του:

Μωρὴ στρογγυλοπρόσωπη καὶ ῥοδομαγουλάτη!

Ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ φρέατος, κεκαλυμμένου ἐννοεῖται, ἔχει στήσει τὸν θρόνον του ἄλλος, ὁ περιεργώτερος μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Εὑρίσκεται εἰς ἀεννάου κουβέντας ἐμπνευσιν, ἐν τῷ ἰδίῳ τῆς φωνῆς τόνῳ· καὶ τὸ ὑλικὸν τῆς κουβέντας του τὸ παραλαμβάνει καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου, πανταχόθεν. Ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην πετᾷ εἰς τοὺς Κουκουβάουνες. ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὰ κρεμμύδια. Ὅπως δὲ καραδοκεῖ ἐν Ἰταλίᾳ ὁ λαζαρόνος νὰ πετάξετε τὸ ἀποτσίγαρόν σας διὰ νὰ τὸ ἁρπάξῃ καὶ τὸ μασσήσῃ, οὕτω καὶ ἐκεῖνος ἁρπάζει τὴν τελευταίαν λέξιν, ἥτις ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα σας, καὶ ἀπ' ἐκείνης ἀναχωρῶν ἐκτυλίσσει αὐτοσχεδίως ὁλόκληρον ἱστορίαν.

Διὰ τῆς θύρας κελλίου τινὸς ξηραὶ ξηραὶ δύο κνῆμαι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σταματῶσι τὰ βήματά μας· ἀνήκουσιν εἰς ἕνα, ἐξηπλωμένον πρηνῆ ἐν ὑπερτάτῃ ἀκινησίᾳ· ὁ ἰατρὸς τὸν καλεῖ κατ' ὄνομα, ἀλλὰ δὲν κινεῖται. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν σκουντήσουν διὰ νὰ σηκωθῇ· ἄλλος συνάδελφός του λαμβάνει αὐτὸν τὸν κόπον, καὶ κατορθοῦται ἡ ἔγερσίς του. Ἵσταται πρὸ ἡμῶν συνεσταλμένος· ὡς μούμια· εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἰατροῦ ἀπαντᾷ δι' ἀνάρθρων ἐπιφωνήσεων· ἀποκρυσταλλοῦται ἐπί τινας στιγμὰς ἐν τῇ θέσει ἀνθρώπου συστελλομένους καὶ ζαρώνοντος διὰ νὰ ἀποφύγῃ κτύπημα· ἀπομακρυνόμεθα, καὶ ἐν τῇ ἐπανόδῳ μας τὸ αὐτὸ θέαμα τῶν ἐξηπλωμένων κνημῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ περιπατεῖ ἡσύχως, καὶ νοημόνως μᾶς παρατηρεῖ νέος τις· οἱ ὀφθαλμοί του μόνον εἶνε ἀνήσυχοι, καὶ τὸ ὅλον τῆς φυσιογνωμίας του ἐμφαίνει στενοχωρίαν. Τὸν ἐρωτῶ:—Ἄρρωστος εἶσαι;—Ναί, μοῦ ἀπαντᾷ μετὰ συστολῆς, τώρα ἔγεινα καλά, καὶ περιμένω νὰ βγῶ. Εἰς τὰς ἄλλας ἐρωτήσεις μου ἀπαντᾷ ἐχεφρονέστατα. Ὁ ἰατρὸς τὸν προσκαλεῖ νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά του καὶ ποῦ θέλει νὰ τὸν πᾶνε. Εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἀπαντᾷ ἐγγράφως ἀκριβέστατα, διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου, τῆς πατρίδος του, τοῦ ἐπαγγέλματος, τοῦ τόπου, εἰς ὃν δέον νὰ ὁδηγηθῇ κτλ. Παρατηροῦμεν ὅτι δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ δίπλωμα τρέλλας, καὶ μᾶς ἀποκρίνονται ὅτι τὰς νύκτας πρὸ πάντων ἔχει πολλὰ ἐπικινδύνους φάσεις. Ἀλλ' ἰδοὺ διακόπτει τὸν δρόμον μας νέος, μὴ φέρων τὴν κεκανονισμένην περιβολὴν, ἀλλὰ μάλλινον μὲ κυανὰς ῥαβδώσεις ὑποκάμισον. Τοῦ λείπουν τὰ δύο μεσαῖα δόντια τῆς κάτω σιαγῶνος, καὶ δὲν ἠξεύρω πῶς συμβαίνει νὰ ἀντιπαθῶ εἰς ἀνθρώπους, εἰς τοὺς ὁποίους λείπουν ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ δόντια... Αὐτὸς δὰ διαμαρτύρεται περὶ τῆς φρονιμάδας του· λέγει ὅτι ἐμέθυσε μίαν νύκτα, καὶ τὸ πρωὶ ἐξύπνησεν εἰς τὸ Δαφνί· ὅτι εἶνε ἰατρὸς, προέρχεται ἐξ Ἀλεξανδρείας, καὶ γνωρίζει πολλὰς γλώσσας. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ μᾶς ἐγχει-

ρίζει φύλλον χάρτου, ἐφ' οὗ μαζῆ μὲ διαφόρους ἰχνογραφικὰς ἀποπείρας, ἔχει χαράξει πολλαῖς Γαλλο-Ἰταλικαῖς μαγκοῦρες. Πράγματι δὲ, πονηρίας ἢ τρέλλας σημεῖα δεικνύει. Πῶς ἔτυχε λοιπὸν ἐκεῖ μέσα; Κατὰ τὰς πιθανωτάτας ὑποθέσεις τοῦ ἐπιστάτου, ὁ Ἀλεξανδρινὸς οὗτος, ἀντὶ νὰ πάσχῃ ἀπὸ ἐλαφρότητα μυελοῦ, ἀπ' ἐναντίας ἐνεργεῖ πρὸς ἐλάφρυνσιν τῆς τσέπης τῶν ἄλλων· ἀντὶ δὲ τῶν ὑπογείων τῆς ἀστυνομίας, εὑρεθεὶς ποτε εἰς δυσχερῆ θέσιν, ἐπροτίμησε, δυοῖν κακοῖν κτλ. τὰ μᾶλλον φιλόξενα κελλία τοῦ Δαφνίου, προσποιηθεὶς τὸν παράφρονα, πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω ἐνοχλήσεων... Ἰδοὺ καὶ ζεῦγος, οὐχὶ τρελλῶν, ἀλλὰ πούρων ἠλιθίων τὸν ἕνα τὸν ἤδραν ἕνα πρωΐ, ριφθέντα ἐκεῖ, κρυφίως, ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῶν συγγενῶν του. Ἀπὸ τοῦ ὑπερμεγέθους στόματός του κρέμαται ἀείποτε ὁ γέλως τῆς βλακείας· εἶνε παιδὶ ἀκόμη· ἡ κεφαλή του ἔχει τὸν ἰδιάζοντα σχηματισμὸν τῆς κεφαλῆς τῶν βλακῶν· τὸ ὅλον του πιθηκοειδέστατον. *Μάννα καὶ τσιτσί*, αἱ μόναι λέξεις, ἃς περιέχει τὸ λεξικόν του. Γνωρίζει ὅμως νὰ τείνῃ τὴν παλάμην δι' ἐλεημοσύνην. Ὁ ἕτερος, εὔσαρκος ὡς εὐνοῦχος, εἶνε κωφάλαλος.

Τὸ μᾶλλον διεγεῖρον τὸν ἔλεον τμῆμα εἶνε τὰ τρία κελλία, ἐν οἷς εὑρίσκονται ἐγκεκλεισμέναι τρεῖς δυστυχεῖς. Διόλου δὲν θέλει ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ ὅμμα ὅτι ὑπῆρξαν ποτε γυναῖκες. Πᾶν τοιοῦτον ἴχνος ἐξέλιπεν. Οὐδὲν κάλυμμα ἀνεχόμεναι, γυμναὶ περιφέρουσαι ἐντὸς τοῦ κλωβίου των τὰς σκελετώδεις αὐτῶν σάρκας, τὰς δεσμίας αὐτῶν χεῖρας, τὰς ὄψεις τὰς οἰκτρότατα παρηλλαγμένας, διηγοῦνται παραδόξους ἱστορίας, ἢ τρέπονται εἰς θηριώδεις ὀργυμοὺς, ἢ εἰς γέλωτας ἢ εἰς ψαλμῳδίας. Ἡ πρώτη μένει συνήθως σιγηλὴ, καρφωμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου, σπαρακτικὴ σκιὰ γυμνότητος καὶ ἀηδίας· ἡ δευτέρα, μελαγχολικὴ, σιγαλῶς τονίζουσα τοὺς λόγους της, μᾶς δεικνύει τὰ δεσμὰ τῶν χειρῶν της, ἱκετεύουσα νὰ τὴν ἀπαλλάξωμεν ἐξ αὐτῶν. Ἡ τρίτη εἶνε ἡ θορυβωδεστέρα καὶ φαιδροτέρα. Εἶνε ἡ Ἑλένη· ρικνὴ καὶ σκελετώδης, ἀλλὰ μόλις δεκακοταετής! σπεύδει πρὸς ἡμᾶς κραυγάζουσα ἐπανειλημμένως: «Τῶκαμα τὸ παιδί!» Φωνάζει, φωνάζει, διατρέχουσα πᾶσαν τὴν φωνητικὴν κλίμακα, μέχρι τῆς διαπασῶν, ἔνθα συνηθέστερον ἐνδιατρίβει. Ὁ ἰατρὸς μᾶς λέγει ὅτι ἡ τρέλλα τῆς προῆλθεν ἀπὸ κτύπημα κατὰ κεφαλῆς, ὅταν ἦτο πολὺ μικρὸ κοριτσάκι ἀκόμη. Ἔκτοτε ἔδειξε τὰ σημεῖα τῆς νόσου, ἐπιτεινόμενα μὲ τὴν ἡλικίαν της· τὸ εἶδος τῆς τρέλλας της εἶνε πρὸ πάντων πυρομανία· θέλει νὰ βάνῃ φωτιά, φωτιά....

Αὐταὶ εἶνε αἱ ἐντυπώσεις μας ἐκ τῶν ἐγκλείστων τοῦ Δαφνίου. Μᾶς διεβεβαίωσαν ὅτι φέρονται καλῶς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς· ἔχουν τακτικὰ τὸν ζωμὸν καὶ τὸ βωδινό των. Ἐκτὸς ἀμυδρῶν τινων παραπόνων, διατυπωθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπόπτου Ἀλεξανδρινοῦ, οὐδὲν ἄλλο παράπονον ἠδυνήθημεν ν' ἀντιληφθῶμεν.

Δὲν πιστεύομεν ὑπὸ ἐπιφάνειαν φιλοστοργίας νὰ ὑποκρύπτεται σκαιὸν μυθιστόρημα ραβδοκοπημάτων. Ὑπάρχουσαι βεβαίως ἀρκοῦσαι ἐλλείψεις, αἵτινες ὅλως δὲν δύνανται τόσῳ νὰ καταλογισθῶσιν εἰς προσωρινὸν ἀπομονωτήριον, χρησιμεῦον μόνον ὡς προσωρινὸς σταθμὸς μεταβάσεως εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν τῶν Ἡλυσίων τοῦ Δρομοκαΐτου.

Ὀνουλουλοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νὰ καὶ μία ἱστορικὴ ὑπόμνησις προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ καταξήρου διατάγματος τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Ρούφου.

Δύο μόνον παραδείγματα ὑπουργῶν παραιτηθέντων, οἷς δὲν ἐξεφράσθη ἡ βασιλικὴ εὐαρέσκεια, ἔχομεν, ἀμφότερα ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου μετὰ τὴν κατοχὴν τοῦ 1854. Ἅπασι τοῖς ὑπουργοῖς ἐξεφράσθη ἡ Β. εὐαρέσκεια, ἰδίως τῷ Μαυροκορδάτῳ, ὄχι ὅμως τῷ Καλλέργῃ, διότι προσέβαλε τὴν βασίλισσαν Ἀμαλίαν ἔν τινι ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Μαυροκορδάτον, οὔτε τῷ Ζυγομαλᾷ, διότι εἶχεν ἐπιβληθῇ κατ' ἀρχὰς ὡς νομάρχης, ἔπειτα δὲ ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κατοχῆς ναυάρχου Barbier de Tinan καὶ διετέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Χρειάζεται ἐπίβλεψις καὶ ἐπίβλεψις εἰς τὰ τρόφιμα. Ἀσυνείδητοι μπακάλιδες πωλοῦσι βρώμαις ἀληθινὲς ἀντὶ ἐδωδύμων. Αὐτὸ τὸ σύνταγμα καὶ αἱ ἐκλογαὶ καὶ τὰ λοιπὰ δὲν πρέπει νὰ ἀνακατόνωνται εἰς τὰ σαρδελοβάρελα. Χρειάζεται προσωπικὴ καθημερινὴ ἐπιθεώρησις τοῦ Διευθυντοῦ μετὰ ἰατροῦ ἀνεξαρτήτου καὶ πέταγμα καὶ κλωτσοκύλισμα καὶ πρόστιμα βαρύτατα, διότι οἱ καιροὶ εἶνε κακοὶ καὶ νὰ μὴ βγάλουμε τὰ μάτια μας μονάχοι, καὶ εἰς ποίους τότε θὰ πωλοῦν τῆς σαρδέλαις των οἱ κύριοι μπακάλιδες, ὅταν ἐρημωθῇ ἡ Ἀθήνα! Εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπρομήθευσε χθὲς παντοπωλεῖον σαρδέλες τοῦ ἄλλου κόσμου, αὐγὰ καλὰ διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ Νεκροσκόπου. Ἡ Δημαρχία καὶ ἡ Νομαρχία Κων)πόλεως ἐλαβον κάμποσα ἤδη μέτρα, χωρὶς νὰ ἐνσκήψῃ ἡ χολέρα ἀκόμη, ἀσβεστόνουν τὰ χάνια, καθαρίζουν τὰς ὑπονόμους, ἀραιόνουν τὰς συμπυκνώσεις, καὶ ἐδῶ ἡμεῖς ὑπὸ ἰατρὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν κάμνομεν ὅ,τι θὰ ἔκαμνεν ὁ καϋμένος ὁ Παπαμιχαλόπουλος. Τί ξεύρεις περὶ σφαγείων, τὰ ὁποῖα στέλλουν τὴν μηνιγγίτιδα των εἰς τοὺς διὰ τοῦ Ἱπποσιδηροδρόγου μεταβαίνοντας καὶ μὲ κίνδυνον ἀσφυξίας ἀκόμη εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον, κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν; Τί ξεύρεις περὶ βάθρων τοῦ Β'. Νενκροταφείου, ὅθεν χίλιαι χολέραι δύνανται νὰ πτεροφυήσουν; Τί ξεύρεις περὶ παλαιᾶς καὶ νέας ἀγορᾶς; Ποῦ εἶνε τὰ μέτρα σου; Ποῦ εἶνε τὸ χρῆμα, ὅπερ ἐδαπάνησες; Ἔπρεπε καὶ ὁ Σακελλαρόπουλος εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον νὰ διορισθῇ καὶ αὐτὸς ρουσφετικὸς διὰ νὰ ἐπιτρέπῃ χαριζόμενος τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν; Ὁ κ. Θ. Κολοκοτρώνης σᾶς ἔκαμε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ σᾶς ζητήσῃ Διεύθυνσιν τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Διατί τοῦ τὴν ἠρνήθητε; Τί διάβολο! εἶχε δὰ νὰ σᾶς δώσῃ καὶ αὐτὸς ὀλίγας ψήφους ἐν Γορτυνίᾳ. Καὶ θὰ σᾶς τὰς ἔδιδεν, ἂν καὶ σᾶς βδελύσσεται, ἤρκει νὰ τῷ διηυκολύνετε τὴν ὁδὸν νὰ κάμῃ ὀλίγον καλόν. Ἐν γένει βλέπομεν ἐγκληματικὴν πάλιν ἀδράνειαν ὅλων τῶν ἀρχῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ κακὸν αὐξάνον ἐν Καΐρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοὺς φόβους τῆς μεταδόσεως ἐντεινομένους.

Δημοσιεύοντες τὰ κατωτέρω περὶ δυστυχημάτων ἀπειλουμένων ὑπὸ τοῦ ἀτμοδρόμου τῆς γραμμῆς παλαιοῦ καὶ νέου Φαλήρου ἀπὸ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταδικάσωμεν τὴν ἐπιχείρησιν· διότι ἡ νέα χαριεστάτη μάλιστα συγκοινωνία τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου εἶνε ἐκ τῶν στολισμάτων τῆς κινήσεως τῆς μεταμορφουμένης πρωτευούσης, ἥτις τὴν νύκταμεταβάλλεται εἰς ἀένναον πανδαιμόνιον φωτόσπαρτον ἐν μέσῳ διασταυρουμένων κινήσεων καὶ δρόμων· ἀλλ' ἐννοοῦμεν ἐκ τοῦ καλοῦ νὰ πηγάζῃ μόνον καλὸν, οὐχὶ δὲ καὶ κακόν· τὰ δὲ ἐπαπειλούμενα αὐτὰ

δυστυχήματα εἶνε βεβαίως ἀποτελέσματα κακὰ ἑνὸς καλοῦ καὶ τοῦτο δέον νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ τύπου. Ἔπειτα ἡμεῖς οἵτινες τὸ δίκαιον θεωροῦμεν τὴν ἀλήθη τοῦ τύπου σημαίαν, τί νὰ σᾶς ποῦμε; Βλέπομεν ὅτι τοὺς παραριχθήκαμε τοὺς ἁμαξηλάτας, οἵτινες ἂν ἔχωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς ἐλαττώματά τινα, ἃς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι κοινωνικῶς ὅλαι αἱ τάξεις ἐλαττούμεθα, διότι εἴμεθα νεώτατος ἀκόμη λαός, καὶ πάλιν ἐκάμαμεν θαύματα ἀγωγῆς καὶ ἐξημερώσεως. Οἱ καϋμένοι οἱ ἁμαξηλάται δὲν παραπονοῦνται ἂν τυχὸν ἠλαττώθησαν τὰ κέρδη των ἕνεκα τῆς φαληρικῆς γραμμῆς τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου, οὔτε ἐννοοῦσι νὰ καταργηθῇ αὐτὴ ἡ γραμμὴ, θέλουν μόνον νὰ μὴ ἐμποδίζηται ἡ δουλειά τους, διότι τώρα μὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ συμβάντα καθένας φοβεῖται νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἅμαξαν τῆς ὁποίας οἱ ἵπποι θὰ τρομάξουν ἅμα συναντηθοῦν μὲ τὸ *βαπόρι* τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου. Ὁ δρόμος τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου ἦτο δρόμος ἁμαξιτός· τώρα λοιπὸν ἔγινεν ἀντιαμαξιτός· καὶ οἱ ἁμαξηλάται ὅ,τι ἀπαιτοῦν εἶνε νὰ χάσῃ ὁ δρόμος τὰς ἐχθρικάς του ἰδιότητας πρὸς τὰς ἁμάξας. Ἂν ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας, ὅταν προσκληθέντες ἀβρότατα καὶ φιλοφρονέστατα ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου κ. Βωτὺ ἵνα ἐπιθεωρήσωμεν τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς ἀτμομηχανῆς, ἂν καὶ ἐξεφράσθημεν εὐμενέστατα ὑπὲρ αὐτῆς ὅτι πηγαίνει σὰν ἀρνάκι, σὰν χαϋδεμένη, σὰν βοσκοπούλα, οὐχ ἧττον ἐξηνέγκαμεν τὴν πολὺ σωστὴν γνώμην μας ὅτι ὅπως ἐκεῖθεν τῆς γεφύρας ἡ Ἑταιρία κατεσκεύασε δικήν της γραμμὴν οὕτω καὶ ἐντεῦθεν ὀφείλει νὰ χαράξῃ συνέχειαν ἰδικήν της διὰ νὰ ἐκλείψῃ πᾶν παράπονον καὶ πᾶς κίνδυνος.

Καὶ εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν ἐπιμένομεν, διότι δὲν ἐννοοῦμεν ἡ πολιτεία νὰ ἄρῃ τὴν προστασίαν ἣν ὀφείλει εἰς ὅλας τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἀπὸ τῆς συντεχνίας τῶν ἁμαξηλατῶν, φορολογουμένων καὶ αὐτῶν, καὶ φορολογουμένων εἰς πᾶν σχεδὸν βῆμα τῶν ἀλόγων των, καὶ ὅμως διατηρούντων τὰς ὡραιοτέρας τῶν ἁμαξῶν καὶ δι' αὐτὸ φθονουμένων τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἄλλων μεγαλουπόλεων. Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρῆται ἡ ἡδονὴ ἀπὸ ἄλλους οἵτινες θέλουν νὰ καταβοῦν εἰς Παλαιὸν Φάληρον μὲ τὸ ἁμάξι των καὶ τώρα δειλιοῦν διὰ τὴν συνάντησιν τῆς προβατίνας μηχανῆς, ἥτις ὅσῳ καὶ ἂν φαίνεται προβατίνα, ἔχει ὅμως κρυμμένα τὰ νύχιά της καὶ ἰδοὺ ὅτι οἱ ἵπποι συγκινοῦνται ἅμα τὴν ἰδοῦν καὶ ἡ συγκίνησις τῶν ἵππων δὲν εἶναι διόλου εὐχάριστος εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν ἁμαξῶν.

Ἀναχωρεῖ αὔριον πάλιν εἰς τὴν ἐν Χίῳ προξενικὴν θέσιν του, ἀφοῦ πρότερον διατρίψῃ δωδεκαήμερον εἰς τὰ Λουτρὰ τῆς Αἰδηψοῦ, ὁ κ. Ἀριστείδης Παππαδόπουλος, ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐργασθεὶς ἀδιακόπως ἰδίως μετὰ τὸ σχίσμα ἐν Καβάλλᾳ καὶ Θεσσαλονίκῃ, μετὰ τοῦ ὄντος ἀοιδίμου ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας Βατικιώτου, καὶ ἐργασθεὶς ἀνενδότως, πρακτικῶς, μετὰ θέρμης φιλοπάτριδος ὡς πρόξενος ἀληθινὸς μεταξὺ τῆς φυλῆς μας καὶ τοῦ κράτους μας, καὶ τώρα παραγκωνισθεὶς Κύριος οἶδε διατί, εἰς Χῖον, ὅπου ἐκδίδει ναυτιλιακὰ διπλώματα καὶ συνάπτει συμβόλαια αὐτὸς ὁ ἐκ Μακεδονίας καὶ τὴν Μακεδονίαν ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ του καὶ γνωρίζων πῶς ἐργάζονται ἐκεῖ καὶ ἀναδειχθεὶς ἐν τῇ μακεδονικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ὢν ἐκ τῶν ὀλίγων ὅσοι ἔπρεπε νὰ εἶνε εἰς κέντρον μακεδονικὸν, ἀφοῦ ἔχομεν δὰ καὶ τόσον ὀλίγους, ἀντὶ τῶν σπαταλούντων τὸν πολύτιμον ἐθνικὸν χρόνον ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, τοὺς ὁποίους ἐκπληττόμεθα πῶς δὲν μεταθέτει ὁ κ. Κοντόσταυλος, κάμνων ἐκλογὴν ὡς Δαρβῖνος ὑπουργὸς μεταξὺ πιθήκων, ἀνθρώπων καὶ πιθηκανθρώπων.

Ἀπόψε ἴσως θὰ τελειώσῃ ἡ ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ συζήτησις ἀρξαμένη ἀπὸ χθὲς ἐν σφοδρότητι πολλῇ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1881.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἑλβετίας ὅπου ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν καὶ ἐκ βραχείας ἀνὰ τὴν Γερμανίαν περιοδείας ὁ ἐκ Ζηλιαχόβης τῆς Μακεδονίας ἰατρὸς κ. Γεώργιος Οἰκονομίδης, λαμπρὰς ποιήσας σπουδὰς καὶ τιμηθεὶς ὅσον ὀλίγοι, λαβὼν ἐπανειλημμένως θέσεις βοηθοῦ ἰατροῦ ἐν τῇ ὀφθαλμοκλινικῇ τῆς Βασιλείας καὶ ἐσωτερικοῦ ἰατροῦ καὶ διδάξας ὡς τοιοῦτος τὴν ὀφθαλμοσκοπικὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διακριθεὶς δὲ ἐν τῇ ἐναισίμῳ διατριβῇ, ἣν ἔγραψεν, ὅτι ὅπως φεῦ! γράφεται τὸ σμῆνος ἐνταῦθα τῶν ἐναισίμων, ἀλλὰ κατόπιν μικροσκοπικῶν μελετῶν ἐπὶ 80 πτωμάτων! Ὁ κ. Οἰκονομίδης ἀπέρχεται αὔριον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου θ' ἀποκατασταθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Συγχαίρομεν τοὺς φίλους Θεσσαλονικεῖς προσκτωμένους τοιοῦτον ἐπιστήμονα, σπουδαιότατον εἰς τὸν κλάδον του, θερμότατον δὲ φιλοπάτριδα, δυνάμενον νὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ φῶτα του εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ τὰς ἐνεργείας του εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα.

—Ἀνεκυρύχθη λοιπὸν ἐν Αἴξ τῆς Γαλλίας ἐπισημώτατα καὶ πανηγυρικώτατα διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὁ καλός μας φίλος καὶ καλλίτερος Ἀθηναῖος Νῖκος Μανδζαβῖνος, μὲ τὰ γενναῖά του αἰσθήματα καὶ τὴν φαιδρότητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τοῦ ἑλληνικωτάτου τύπου του, μὴ μαραίνων ὅλα αὐτὰ ἐν γελοίῳ δονκισωτικῷ εὐρωπαϊσμῷ, ἀλλὰ φέρων παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν φιλτάτην πατρίδα του, πρὸς ἣν ἐπλήρωσε τὸ στρατιωτικόν του χρέος, διακόψας τὰς σπουδάς του, τιμιώτατα καὶ ἀνδρικώτατα φερθεὶς, διὸ μὴ ἔχων νὰ αἰσχυνθῇ διὰ τίποτε, ἀλλ' ὑπερήφανος τώρα πηγαίνει εἰς Παρισίους ν' ἀπολαύσῃ ὀλίγον Πορίσι μὲ ὅλο τὸ δίκηο του ὁ καϋμένος, πτερυγίζων ἐπὶ τῶν στίχων τοῦ Μυσσέ:

Je veux garder pour toute science
Cette insouciance
Qui me va si bien!

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ἄκουσον ποῦ πηγαίνουν οἱ φόροι σου, φορολογούμενε σκλάβε λαέ, καὶ καμάρωνε τοὺς κοτζαμπασίδες σου μεχρισοῦ σὲ γδάρουν ἕως τὸ κόκκαλον.

Τριάκοντα τρεῖς Τζερεμέδες κλπ. ἐπαύθησαν καὶ παρῃτήθησαν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, διότι ἐλάμβανον τὸν μισθὸν τζερεμὲ χωρίς ποτε οἱ πλεῖστοι νὰ ἐργασθῶσι. Εἶνε καὶ ἄλλοι κ. Τρικούπη· εἰς τὰ Λιμεναρχεῖα κλπ. Ἀλλὰ μὲ συμπάθειο, ὑμεῖς οἵτινες ἐκατηγορήσατε σφοδρῶς τοὺς ἄλλους διότι εἶχον μυστικοὺς ὑπαλλήλους, διατί δὲν παύετε καὶ τοὺς ἄλλους τζερεμέδες ὅσους μᾶς βεβαιοῦν ὅτι ἔχετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἐσωτερικῶν, τῆς ἀστυνομίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκ τοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλπ. τοὺς λομβαρδιακοὺς προσθέτους ἐν αὐτῷ ὑπαλλήλους καὶ ἐπιστάτας καὶ κόντρα ἐπιστάτας καὶ λοιποὺς παρασίτους; Μήπως νομίζετε ὅτι ὁ λαὸς δὲν τὰ γνωρίζει αὐτὰ καὶ ὅτι χιλιάδες Μεσολογγιτῶν διωρίσατε ἀφ' ὅτου ἤλ-

θατε εἰς τὰ πράγματα ἐνῷ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι, αἱ πληρώνουσαι τοὺς βαρεῖς φόρους δὲν ἔχουν οὔτε ἀπὸ 10 εἰς τὴν δημ. ὑπηρεσίαν καὶ ὅτι φορολογοῦνται αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι διὰ νὰ κατασκευάζητε ἑκατονταώρους ὁδοὺς καὶ γεφύρας εἰς τὰς ἰδιαιτέρας πατρίδας Σας, τὰς ξηροὺς καὶ ἀγόνους ἐνῷ αἱ εὔφοροι δὲν δύνανται νὰ μεταφέρωσιν τὰ φορολογούμενα προϊόντα των οὔτε ἐκ μιᾶς ὥρας ἀπόστασιν;

Κύριε Ὑπουργὲ τῆς Δικαιοσύνης ἐρώτησον τὸ ἐνταῦθα ἐμποροδικεῖον διατί δὲν συζητεῖ τακτικῶς ἢ μᾶλλον διέκοψε σιωπηρῶς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις παρὰ τὸν νόμον, ἐνῷ καταστρέφονται τὰ συμφέροντά μας; Εἰς ποῖον ἄλλο κράτος διαρκοῦσι 3, 5 καὶ 8 ἔτη αἱ ἐμπορικαὶ ὑπιθέσεις;

Εἷς ἔμπορος

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΥΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων γραφέντα, λέγομεν ὅτι αἱ διατυπώσεις, εἰς ἃ; κατεδικάσθησαν οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Πειραιῶς, εἰσὶ τοσαῦται, ὥστε οἱ φορολογούμενοι ἔχουσιν ἀνάγκην πλειοτέρων βιβλίων πρὸς ἀναγραφὴν τούτων ἢ πρὸς σημείωσιν τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν συναλλαγῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ γνώσεις διπλογραφίας διὰ νὰ τηρήσωσι τακτικὴν τῶν διατυπώσεων ἀναγραφήν. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν αὐτοῖς τέσσαρα ἢ πέντε βιβλία, εἰς ἃ πρέπει νὰ καταγράφωσι τὴν μεταποιουμένην εἰς οἰνόπνευμα πρώτην ὕλην, τὸ ποσὸν εἶτα τὸ ἐξαχθὲν ἐκ ταύτης, τὴν μεταποίησιν τούτου εἰς ἄλλα ποτά, ποῦ καὶ πῶς ταῦτα ἐξωδεύθησαν, καὶ νὰ ἀντιστοιχῶσιν ὅλα ταῦτα πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ ὑπελογίσθη ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἔμελλε νὰ παραχθῇ.

Εἶν ὁλόκληρος ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατυπώσεων τούτων, χρήζουσα ἰδιαιτέρου προσωπικοῦ, ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅλων τούτων ἐπικάθηται εἷς τυραννίσκος, ὃν ἐφεῦρεν ἡ μέριμνα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Δεμάθας. Εἰς τὸν κ. Δεμάθαν ἀνετέθη ἡ ἐφαρμογὴ τοιούτου νομοσχεδίου, νομοσχεδίου, περὶ οὗ ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἀνατεθήσεται εἰς εἰδικὸν πρόσωπον, καὶ παρ' οὗ ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει νὰ εἰσπράξῃ μεγάλα ποσά, φορολογοῦσα σπουδαῖον ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικὸν κλάδον. Ἐνῷ τὸ πρῶτον τῆς Κυβερνήσεως μέλημα ἔπρεπε νὰ ἦτο ἡ ἐκλογὴ προσώπων καταλλήλων, εἰδικῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, προσώπων ἐχόντων βαρύτητα τινά, ἀπ' ἐναντίας, οὐδόλως μεριμνήσασα περὶ τούτου, ἔλαβε τυχαῖον ὑπάλληλον καὶ τὸν ἐπεκάθησεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου ὁλοκλήρου βιομηχανικῆς τάξεως, ὅπως ἐφαρμόσῃ φορολογικὸν νόμον τὸ πρῶτον ἤδη ἐφαρμοζόμενον, καὶ περὶ οὗ ἐγένετο τοσοῦτος πάταγος. Δικαίως ὁ ἀξιότιμος πρώην δήμαρχος Πειραιῶς κ. Μουτσόπουλος, μέλος δυνάμει τοῦ νόμου τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ τὸ παρὰ τοῦ κ. Δεμάθα καταρτισθὲν πρωτόκολλον, δι' οὗ καταδικάζονται κατὰ βούλησιν τούτου οἱ ἐργοστασιάρχαι Πειραιῶς εἰς πληρωμὴν ἀρκετῶν χιλιάδων δραχμῶν, διότι δηθεν δὲν ἐδήλωσαν ἐπακριβῶς τὸ καθ' ἑκάστην ἐξαγόμενον ἐκ τῶν μηχανημάτων των οἰνόπνευμα· δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ βλέπων τὴν γενομένην ἀδικίαν καὶ μὴ παραδεχόμενος νὰ συνεργασθῇ ἐπὶ τοιούτου σοβαροῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου μετ' ἀνθρώπου προωρισμένου νὰ ἐκτελῇ χρέη ἁπλοῦ γραφέως.

Εἰσῆλθεν ὁ κ. Δεμάθας εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τοῦ Πειραιῶς μὲ τὴν προληπτικὴν πεποίθησιν, ὅτι οὗτοι ἐδήλωσαν ὀλιγώτερον τὸ παραγόμενον ὑπ' αὐτῶν καθ' ἑκάστην ποσὸν τοῦ οἰνοπνεύματος, καὶ ὀχυρούμενος ὄπισθες τοῦ νόμου ἤρξατο κατ' εἰκασίαν καὶ διὰ τοῦ νοός του νὰ προσδιορίζῃ, καὶ νὰ καταδικάζῃ ἕκαστον ἐργοστασιάρχην εἰς χιλιάδας δραχμῶν ἀποζημίωσιν, ὡς Καΐμακάμης ἢ Βαλῆς τουρκικῆς τινος ἐπαρχίας. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι ὁ ὑπουργὸς θὰ ἀναιρέσῃ τὴν γελοίαν ταύτην ἀπόφασιν, ἥτις οὐχὶ μόνον δὲν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ νόμου, οὐχὶ μόνον εἶνε ἄδικος, ἀλλὰ παριστᾷ ἀναιδῆ εἰκόνα τῶν προσώπων, ἅτινα ὥρισεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐφαρμογὴν νομοσχεδίου φορολογικοῦ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων.

***

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς πρώτης ὕλης. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἠδύνατο κάλλιστα, ἀποφεύγουσα τὴν πληθώραν τῶν διατυπώσεων καὶ τῶν ὑπολογισμῶν, νὰ περιωρίζετο εἰς τὴν δήλωσιν τῆς πρώτης ὕλης καὶ ὑπολογίζουσα τὸ ἐξ αὐτῆς ἐξαγόμενον οἰνόπνευμα, συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει τῆς χημικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἐλάμβανεν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸν φόρον, χωρὶς νὰ περισφίγγῃ τοὺς ἐργοστασιάρχας εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν μηχανημάτων των, εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς τὴν καθημερινὴν κατασκόπευσιν μὴ τυχὸν ἐργάζωνται κρυφίως, εἰς τὴν καταμέτρησιν καὶ τῶν λοιπῶν μηχανημάτων (καζανίων) ἐκτὸς τοῦ ἄμβυκος καὶ εἰς πλείστας ἄλλας ἀδίκους καὶ παραλόγους ἐπιβλέψεις, αἵτινες εἰς οὐδὲν ἄλλο συντελοῦσιν ἢ εἰς τὸ νὰ καθιστῶσι δυσχερῆ, ἀνοικονόμητον, τὴν θέσιν τῶν ἐργοστασιαρχῶν, προτιμούντων νὰ παύσωσι τὰς ἐργασίας των ἢ νὰ ὑφίστανται τὴν πολύπλοκον ταύτην τυραννίαν. Ἡ πρώτη ὕλη κατεργάζεται ἐν τῷ *ἄμβυκι*. Δὲν ἀρκεῖ ἡ καταμέτρησις τούτου ὅπως καταβληθῇ ὁ φόρος; Τί ζητεῖ εἰς τὰ ἄλλα μηχανήματα, τὰ *καζάνια*; Εἰς ταῦτα τίθεται καὶ κατεργάζεται τὸ ἐκ τοῦ ἄμβυκος ἐξαγόμενον οἰνόπνευμα, τὸ φορολογηθὲν ἤδη, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον ἐπεβλήθη ὁ φόρος. Ἀφοῦ λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρώτης, ποία ἡ ἀνάγκη ὥστε νὰ ζητῇ τὴν καταμέτρησιν τῶν καζανίων, εἰς ἃ οὐδὲν ἄλλο κατεργάζεται ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἄμβυκος ἐξαγόμενον οἰνόπνευμα, τὸ φορολογηθέν; Διὰ τί πνίγει τοὺς ἐργοστασιάρχας, αἵτοῦσα παρ' αὐτῶν ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ ἐκ τῶν *καζανίων* ἐξαγομένου ποσοῦ, τὸ εἶδος τῶν δι' αὐτῶν κατασκευαζομένων ποτῶν, τῆς πωλήσεως τούτων, ἐνῷ ταῦτα διαφεύγουσι τὴν ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν; Ἡ φορολογία, ὡς εἴπομεν, ἐπεβλήθη ἐπὶ τῆς πρώτης ὕλης· ἀφοῦ ἡ πρώτη ὕλη φορολογεῖται, τί μέλει τὴν Κυβέρνησιν ὥστε νὰ ἐξετάζῃ, νὰ ἐπιβλέπῃ, νὰ ζητῇ λογαριασμὸν ἀπὸ τὸν ἐργοστασιάρχην πῶς μεταποιεῖ τὴν φορολογηθεῖσαν ὕλην, ἐνῷ οὐδὲν δικαίωμα φορολογίας ἐπ' αὐτῆς ἔχει;

Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἄσκοπα, παράλογα, μὴ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ ἀνάγκης τινός, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύοντα ἢ εἰς τὸ νὰ τυραννῶσι σπουδαῖον τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας κλάδον, νὰ δεσμεύωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, νὰ ἀναγκάζωσιν ὁλόκληρον ἐμπορικὴν τάξιν, πληρώνουσαν τόσους φόρους, νὰ ὑποκύπτῃ, νὰ ἐξευτελίζηται ἀπέναντι ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Κυβερνήσεως, ἐπωφελουμένου τοῦ ἀδίκου, βλακώδους τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἐπιβληθῇ καὶ καταπιέσῃ ἕνα τῶν καλλίστων βιομηχανικῶν τῆς Ἑλλάδος κλάδων, ὅστις, εὑρισκόμενος ἐν τῇ ἀναπτύζει του ἤδη, ἔδει ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὄχι τοιούτων καταπιέσεων. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἤρκουν ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ φορολογήσῃ καὶ τὸ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἐναποταμιευθὲν οἰνόπνευμα, χαρακτηρίζουσα αὐτὸ ὡς πρώτην ὕλην.

Ὅτι τοῦτο εἶνε ἐντελῶς ἄδικον δὲν χρήζει ἀποδείξεως, διότι εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι τοῦτο διαφεύγει τὸ κράτος τοῦ νέου νόμου, ὡς μὴ ἔχοντος τούτου ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Συμβούλιον νομομαθῶν ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἀδικίας ταύτης, πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἄδικον ταύτην ἀπαίτησίν της. Ἐπάναγκες καθίσταται ὅπως ἡ Κυβέρνησις σκεφθῇ σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐπιφέρῃ ταχεῖαν θεραπείαν, διότι ἄλλως κλονίζεται εἰς τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας, κινδυνεύων νὰ καταπνιγῇ ὑπὸ γελοίων, ἀσκόπων διατυπώσεων, ἐφαρμοζομένων ὑπὸ ἀδαῶν ἐντελῶς ὑπαλλήλων.

Λυκαβητινός.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΛΑΣ

(Ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀθηνῶν τῆς «Νέας Ἡμέρας)

Τὸ στοιχεῖον τῆς διαταράξεως καὶ τῆς ἐμπαθείας κατὰ τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογὰς τῆς πρωτευούσης ὑπῆρξε δυστυχῶς ὁ Μιχαὴλ Μελᾶς. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μελᾶ ὑπῆρξεν ἀσύγγνωστος αὐθάδεια καὶ ἄντικρυς ὕβρις πρὸς τὸν λαὸν τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Τίς ἐγίνωσκε πρὸ δέκα δώδεκα ἐτῶν ἐν Ἀθήναις ὅτι ὑπάρχει ἄνθρωπος καλούμενος Μιχαὴλ Μελᾶς; Ὁ Κύριος οὗτος ἔζη τότε, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐκέρδαινε χρήματα ὡς ἔμπορος ἢ ὡς τραπεζίτης. Ἐὰν ἐγίνετο ἐνώπιόν του ἐν παρόδῳ λόγος περὶ Ἑλλάδοι, θὰ ὡμίλει περὶ αὐτῆς, δὲν ἀμφιβάλλω, ὡς οἱ αὐστηρότεροι τῶν φιλελλήνων, θὰ ἔλεγε μεμψιμοίρως ὅτι «ἐκεῖνοι οἱ εὐλογημένοι δὲν βάζουνε γνῶσι» καὶ θὰ ἐξετραγώδει τὰς ἀσχημίας τῆς ληστείας. Εὐτυχῶς, παρὰ τὰς ἀπαισίας ταύτας κρίσεις, ἐβάλαμεν γνῶσιν, ἡ ληστεία κατεστράφη, ἐπικυιώθη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια καὶ αἱ Ἀθῆναι κατέστησαν ὡραία εὐρωπαϊκὴ πόλις, τότε δὲ ἀνεφλέχθη καὶ ἡ φιλοπατρία τοῦ κ. Μελᾶ καὶ ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐφεστίους του Θεοὺς εἰς Ἀθήνας. Μηδεὶς φθόνος! Ἂς ζήσῃ ἐν μέσῳ ἡμῶν ὡς τίμιος πολίτης, θησαυρίζων ἀνενοχλήτως ἐξ ἐπιτυχῶν τραπεζιτικῶν κερδοσκοπιῶν! Ἀλλ' ἡ πρόσφατος αὕτη μετοικεσία ποῖον τίτλον ἔδιδεν, ἐρωτῶ, εἰς αὐτόν, ὅπως ἐπιζητήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνωτάτου δημοτικοῦ ἄρχοντος τῆς πρωτευούσης; Ἐν τίνι δικαιώματι ἠξίωσε νὰ παραγκωνίσῃ ἐν τῇ δημαρχίᾳ ἀνθρώπους γεννηθέντας καὶ ζήσαντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, ἀνθρώπους συνδεδεμένους πρὸς πάσας τὰς ἀναμνήσεις τῆς πόλεως, ἀνθρώπους, ὧν οἱ γονεῖς τὴν κατῴκησαν καὶ τὴν διῴκησαν, ὅτε ἠρίθμει μόλις μυρίους κατοίκους καὶ ὁ βίος ἐν αὐτῇ ἦτον πᾶν ἄλλο ἢ ἄνετος καὶ εὐχάριστος; Τὰ δημοτικὰ ἰδίως ἀξιώματα ἀπαιτοῦσι βαθυτάτην γνῶσιν τῆς ἱστορίας, τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ δήμου. Μετανάστης ἐξ Ἀγγλίας ἢ Γαλλίας, δύναται ἴσως νὰ χειροτονηθῇ προσφυῶς ὑπουργὸς ἢ βουλευτής, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκλεχθῇ καταλλήλως δήμαρχος. Τί γινώσκει ὁ κ. Μιχαὴλ Μελᾶς περὶ τῶν Ἀθηνῶν; Ὅ,τι πᾶς ὁ διελθὼν ἕνα χειμῶνα ἐν Μασσαλίᾳ περὶ τῆς Μασσαλίας. Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς διάνοιαι ἔξοχοι, αἵτινες ἀντιλαμβάνονται ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι τῶν πλέον πολυπλόκων ζητημάτων. Περὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος λέγεται ὅτι, ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν, ἐξωκειοῦτο πρὸς τὰς περιστάσεις τῶν πόλεων, ἃς κατέκτα. Ἀλλ' ὁ νέος τῶν Ἀθηνῶν κατακτητὴς ποῦ καὶ πότε παρέσχεν ἀποδείξεις τοιαύτης ἱκανότητος; Τί ἔπραξε, τί συνέγραψε, τί ὡμίλησε; Κατ' ἀρχὴν, ἡ διατύπωσις τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Μελᾶ ὑπῆρξεν, ἐπαναλαμβάνω, αὐθάδεια. Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτος φαίνεταί μοι ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὑπεστηρίχθη, λέγω δὲ τοῦτο μετὰ λύπης καὶ ἀφοῦ ἐσχηματίσα ἀσάλευτον τὴν πεποίθησιν. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις τὸ σύστημα τῆς ἀγορᾶς τῶν ψήφων καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων ἐφρμόσθη τοσοῦτον ἀσυστόλως. Ὁ κ. Μελᾶς ἐν καὶ μόνον ἔχει προσόν, τὸν πλοῦτόν του, ἀλλὰ τὸ προσὸν τοῦτο ἐχρησιμοποιήθη ἀφειδῶς. Κατερχόμενοι τῆς οἰκίας του οἱ «τραμπούκοι» ἐπιδεικνύουσιν ἀνερυθριάστως τὰ χαρτονομίσματα, ἐδημοσιεύθησαν δ' ἐν ταῖς ἐφημερίσι καὶ ἐπιστολαὶ ἐκλογέων καυχωμένων ὅτι ἔλαβον μὲν χρήματα παρὰ τοῦ Μελᾶ, ἀλλ' ὅτι οὐχ ἧττον δὲν θὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Διὰ γενναίας δαπάνης χρημάτων ὠργανώθησαν θορυβώδεις διαδηλώσεις, πολλαὶ δ' ἀηδεῖς σκηναὶ θ' ἀπεφεύγοντο, ἐὰν δὲν ἦτον ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ μάθωσιν οἱ ἐκλογεῖς διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου τὸ ἄγνωστον αὐτοῖς ὄνομα τοῦ κ. Μελᾶ. Ἀγνοῶ τί λέγει περὶ τῶν μέσων τούτων ἡ ἠθικὴ τοῦ Γεροστάθη. Αἱ κατὰ τῶν «ὁμογενῶν» προλήψεις, ἃς ἀνερρίπισε πρὸ μικροῦ ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Σκουλούδη, παρωξύνθησαν, ἐὰν δ' ἐκλεχθῇ δήμαρχος ὁ κ. Μελᾶς, **ἀπελούμεθα ὑπὸ ἀληθοῦς κοινωνικοῦ σχίσματος.**

ΤΡΑΜΒΑΪΚΑ

Κύριε Συντάκτα,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κ. Βωτὺ διευθυντοῦ τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου, καταχωρήσατε καὶ τὰ ἑξῆς ἀφορῶντα ἵππους συναντωμένους μὲ τὰς ἁτμαμάξας καὶ οὐχὶ ἵππους μακρὰν κοιμωμένους καὶ χαμαὶ νεύοντας οἷοι οἱ παρὰ τὰ Ὀλύμπια, διότι ἂν καὶ τούτους ἐτρόμαζεν ὁ ἀτμὸς καὶ τὸ μούγκρισμα τῆς ἀτμομηχανῆς, ἀλλοίμονον οὔτε εἰς περιφέρειαν μεγάλης ἀποστάσεως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐργασθῶσιν αἱ ἅμαξαι.

Ἡ ἅμαξα τοῦ Σπ. Βιτάλη φέρουσα πρὸ πέντε ἢ ἑξ ἡμερῶν τὰς κυρίας Χατζίσκου καὶ Κανελλοπούλου θὰ ἐφόνευεν αὐτάς, ἂν μὴ ἐσταμάτα ἡ ἀτμομηχανὴ ἐκ τῶν φωνῶν τῶν ἐν λόγῳ κυριῶν. Ἡ ἅμαξα τοῦ Σπ. Μπαμπάκου φέρουσα εἰς παλαιὸν Φάληρον τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ι. Στεφάνου πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Ἐδεστὰν συναντηθεῖσα μετὰ τῆς ἁτμαμάξης ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω ὅπως μὴ πίπτουσα εἰς τὸν παρακείμενον χάνδακα φονεύσῃ τοὺς ἐπιβάτας. Ἡ ἅμαξα τοῦ ἀξιοτίμου ἰατροῦ κ. Βενιζέλου τὰ αὐτὰ ἔπαθε συναντηθεῖσα κατὰ τὴν γέφυραν, καὶ τοὺς αὐτοὺς τρομεροὺς κινδύνους διέτρεξεν ἡ οἰκογένειά του σωθεῖσα ἐκ βεβαίου κινδύνου, ἠναγκάσθη ἔκτοτε νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὰ λουτρὰ Φαλήρου διὰ τῆς ἁμάξης του. Ἡ ἅμαξα τοῦ Π. Βρανᾶ φέρουσα τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Φιλήμονος συνηντήθη μετὰ τῆς ἀτμαμάξης κατὰ τὴν γέφυραν, καὶ ὅπως σώσῃ αὐτὴν ἐκ βεβαίου κινδύνου ἐσταμάτησε, κατῆλθον οἱ ἐπιβάται, διῆλθεν ἡ ἅμαξα κακὴν κακῶς ἔχουσα εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος καὶ τότε εἰσῆλθον πάλιν οἱ ἐπιβάται καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον της· μετὰ τὰ ἀνωτέρω ρητὰ καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ὁμολογούμενα γεγονότα, καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν δι' ἁμαξῶν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου, ἐρωτῶμεν, λόγος ζημειωθείσης ἰδιοτελείας ὑπαγορεύει ταῦτα, ἢ λόγος κοινωνικοῦ συμφέροντος καὶ αὐτοσυντηρήσεως;

Μᾶς ὑπενθυμίζει τὰ δυστυχήματα ἅτινα συνέβησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκ τῶν ἁμαξῶν· δὲν ἀρνούμεθα ὅτι συνέβησαν τοιαῦτα ἐξ ἀπροσεξίας καὶ τῶν ἁμαξηλατῶν καὶ τῶν πολιτῶν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔδωσαν καὶ δίδουσι δίκας οἱ διαπράξαντες ταῦτα ἁμαξηλάται, λησμονεῖ ὅμως τὰς ὑπὸ τῶν ἁμαξῶν τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου γινομένας ἀνθρωποκτονίας σπουδαιων πολιτῶν καὶ ἑνὸς ἀρειοπαγείτου καὶ τραυματισμοὺς δι' οὓς οὔτε λόγος ἐγένετο, οὔτε δίκας ἔδωσαν οἱ αἴτιοι.

Ἡ Φαληρικὴ ὁδὸς πρὸ 30 καὶ πλέον ἐτῶν διατελεῖ πρὸς χρῆσιν τῶν ἁμαξῶν· ἡ ἑταιρία διὰ τῶν ἀτμομηχανῶν της κατέστρεψε τὴν χρῆσιν ταύτην· ἡ ἀπὸ τοῦ Παλαιοῦ εἰς Νέον Φάληρον χαραχθεῖσα ὁδὸς ἐχαράχθη χάριν περιπάτου εἴτε πεζῇ εἴτε δι' ἁμαξῶν, ἡ ἑταιρία διὰ τῶν ἀτμομηχανῶν της μετέβαλε καὶ κατέστρεψε καὶ τὴν χρῆσιν ταύτην, καὶ οὐδεὶς τολμᾷ ἐφ' ἁμάξης νὰ μεταβῇ ἀπὸ Παλαιοῦ εἰς Νέον Φάληρον. Δὲν εἴμεθα ἐναντίοι τῆς συγκοινωνίας, τοὐναντίον ἐπιθυμοῦμεν αὐτὴν διότι δι' αὐτῆς ἡ εὐημερία· ἀλλ' ἡ ἑταιρία θέλουσα νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ἀτμὸν ὀφείλει νὰ κατασκευάσῃ ἰδίας γραμμὰς καὶ ἀφήσῃ εἰς τὰς ἁμάξας ἐλευθέρας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων, ὅπως μὴ διακόψῃ πᾶσαν ἄλλην συγκοινωνίαν καὶ γίνῃ παραίτιος δυστυχημάτων.

Γνωρίζομεν ὅτι πιθανὸν ἐπὶ τέλους νὰ γίνῃ ὅ,τι ἡ ἑταιρία θέλει, διότι παρίσταται ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὴν πρόοδον, καὶ ἡ κυβέρνησίς μας τὰ πάντα χορηγεῖ εἰς αὐτὴν ἐν ᾧ ἡμεῖς παριστάμεθα οἱ ἀντιπροοδευτικοί, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ἐκθέσωμεν τοὺς κινδύνους τοὺς ἐπαπειλοῦντας τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ἐν ὅσῳ δὲ διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ διέρχεται καὶ ἵππος καὶ ἀτμὸς, νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἔτι ἅπαξ κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, καὶ κηρύξωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀνευθύνους τῶν τυχὸν δυστυχημάτων.

Κατὰ τὴν σύμβασιν τὰ σίδηρα πρέπει νὰ εἶνε εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μὲ τὸ ἔδαφος ὅπως μὴ φέρωσι βλάβας καὶ ἐμπόδια εἰς τὰς ἁμάξας. Ἐν τούτοις εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς ὑπερέχουν τοῦ ἐδάφους τεραστίως, καὶ καθ' ἑκάστην πλείστας ζημίας προξενοῦσιν εἰς τὰς ἁμάξας, ἀλλὰ εἰς ποῖον νὰ παραπονεθῶμεν; οὐδεὶς μᾶς ἀκούει· ἡ ἑταιρία κάμνει ὅ,τι θέλει τὸ μόνον καταφύγιόν μας εἶνε τὰ δικαστήρια καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τέλους θὰ ζητήσωμεν τὸ δίκαιόν μας διὰ τὰς ζημίας μας.

Ἐπὶ τέλους λέγομεν εἰς τὴν ἑταιρίαν ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῆς γραφόμενα πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὐχὶ εἰς ἀοριστολογίας· πᾶν ὅ,τι γράφομεν τὸ ἀποδεικνύομεν καὶ διὰ προσώπων καὶ διὰ πραγμάτων, ἃς διαψεύσῃ αὐτὰ ἡ ἑταιρία καὶ ἃς ἀποδείξῃ διὰ τῶν παρ' ἡμῶν ἀναφερομένων προσώπων τὸ μὴ ἀληθές.

Ἁμαξηλάται.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Γυναῖκες ἀγωνίστριαι. Ἐν τῇ μεστῇ ἡδονῶν καὶ μηδενισμοῦ Πετρουπόλει δύο Γαλλίδες τοῦ ἐλαφροῦ λεγομένου ἢ ἡμικόσμου, θὰ διαγωνισθῶσι ποία θὰ περάσῃ τὴν ἄλλην εἰς τὸ τρέξιμον ἐπάνω σὲ ποδήλατα. Τὰ ξεύρετε αὐτὰ τὰ δίτροχα, τὰ διὰ τῶν ποδῶν ἐλαυνόμενα, τὰ καλούμενα *βελοσιπὲτ*, καὶ ἂν δὲν τὰ ξεύρετε, δὲν πειράζει. Ἡ κερδίσασα εἰς τὸν ἀγῶνα θὰ λάβῃ 10,000 ρούβλια καὶ ὁ θεὸς ξεύρει ποίαν φήμην, τις θὰ ὑπερτιμήσῃ βεβαίως τὸ ἐλαφρὸν ἐμπόριόν της.

Παγκόσμιος ἠλεκτρικὴ ἔκθεσις ἀνοίγει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὰς μεγαλοπρεπεῖς αὐτῆς θύρας, προπύλαια καὶ στοὰς ἐν Βιέννῃ. Μετὰ τὴν χολέραν, τὸν κοιλιακὸν, τὴν μηνιγγίτιδα καὶ τὴν ἐπιζωοτίαν, ἐν Εὐρώπῃ βασιλεύει ὁ ἠλεκτρικὸς λεγόμενος πυρετός. Κάθε λίγο καὶ ἐκθέσεις, κάθε λίγο καὶ ἐφευρέσεις, ποικιλίαι ἐφευρέσεων, ἠλεκτρικὰ φῶτα, λάμπαις, ἀνταναχλαστῆρες, τηλέφωνα, μικρόφωνα, μεγαλόφωνα, φωνογράφοι, κατασκευὴ γυναικῶν ἠλεκτρικῶν, ἠλεκτροθεραπευτικὴ, θεραπευτοηλεκτρικὴ, Πύρλαι, *Ἥλιοι*, πανοπτικὰ, ἠλεκτρόδρομοι, ἠλεκτράμαξαι, κλπ. κλπ. Ὁ ἠλεκτρισμὸς Λένε θ' ἀλλάξῃ τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου· ἀκόμη ὅμως, πλὴν τοῦ τηλεφώνου, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸ χάρις εἰς τὸν κ. Τρικούπην, διότι τὸ προνόμιον δὲν τὸ ἐζήτησαν χρυσοκάνθαροι, ἀλλὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς ποῦλος στερούμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἄλλο τίποτε δὲν μᾶς ἔκαμε. Ἡ αὐτὴ μιζέρια, ἡ αὐτὴ πλῆξις, ἡ αὐτὴ πεῖνα! Βγάνει ψωμὶ ὁ ἠλεκτρισμός; Κόβει τὴν γλῶσσαν τῶν γυναικῶν; Δανείζει αἷμα εἰς τὰς ἀναιμικάς; Ζαχαρόνει τὸν ἐμετικὸν λάρυγγα τοῦ Δεληγιάννη; Ἀφαιρεῖ τὰ κλοπιμαῖα ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῶν χρυσοκανθάρων; Εὐμορφαίνει ὀλίγον τὰς Ἀθηναίας μας; τῆς δίδει περισσότερο μυαλό; Ὄχι; Τότε ἂς πάγῃ εἰς τὸ καλὸ καὶ μὴ μᾶς παραφορτόνεται. Ἂν καὶ δὲν θὰ ἦτο κακὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔστελλεν ἀντιπρόσωπόν της τοὐλάχιστον, ἀφοῦ δὲν ἔχει νὰ στείλῃ τίποτε ἄλλο ἔκθεμα, πλὴν ἐννοεῖται ἑνὸς ζωντανοῦ ἐκθέματος, τοῦ κ. Πύρλα. Ἡ Τουρκία ἐν τούτοις ἔστειλε τὸν Ἀδζεμιὰν της, ὅστις προπαρασκευάζει **τμῆμα τουρκικὸν,** ἀκούετε κ. Κωστάκη ἢ Παυλάκη, δὲν ξεύρω καλὰ καλὰ πῶς τὸν λένε τὸν τηλεγραφικὸν τμηματάρχην μας, ὅπου ἐκθέτει τηλεγραφικὰ σκευάσματα **κατασκευασθέντα ἐν Τουρκίᾳ.** Ἐπὶ τέλους ἂς σταλῇ ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιστρέφων νὰ ὁμιλήσῃ, νὰ γράψῃ, νὰ προτείνῃ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθμὸν 7626 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Ἰουλίου προκήρυξιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἐκ τῶν νέων διδασκαλείων ἀπολυθέντες δημοδιδάσκαλοι νὰ προσέλθωσι τῇ προσεχεῖ δευτέρᾳ καὶ ὥρᾳ 8 π. μ. εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις διδασκαλεῖον, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ ὡρολογίου τῶν διδαχθησομένων μαθημάτων καὶ τοῦ χρόνου τῶν ἐξετάσεων μεθ' ἃς οἱ εὐδοκιμήσαντες θέλουσι τύχει πτυχίου γυμναστοῦ.

Ὁ διευθυντὴς τῆς προσωρινῆς γυμναστικῆς σχολῆς
Ἀ. Φωκιανός.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ
Σ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἅτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς **ἑκατὸν** ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*: **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.